

Vi vil i dag stærkt opfordre den danske regering til at sikre, at FN hurtigt kommer på fode, ikke alene i forhold til at handle med beslutninger, men også til operationelt at kunne komme ind i Irak, så snart krigshandlingerne er slut.

Vi opfordrer den danske regering til at sikre, at det bliver en FN-løsning i forhold til stabiliseringsindsatsen i Irak. Vi opfordrer også regeringen til at indlede forhandlinger med Folketingets partier og forhåbentlig med mere åbent sind end det, vi har oplevet de seneste dage, med hensyn til den indsats, Danmark skal yde under stabiliseringsindsatsen i Irak efter krigen.

Danmark må presse på i Europa, for at EU yder sit. Vi er ikke imponerede over resultatet fra Det Europæiske Råds møde i aftes. Vi synes, at EU indtil videre ikke har ydet nok i det bidrag. Jeg ved godt, at der er nogle øvelser, der forestår i den kommende tid, men vi opfordrer den danske regering til at bakke op om den del af Kommissionen, som også anbefaler en større humanitær indsats fra EU, også når det drejer sig om økonomiske beløb.

Danmark burde overveje, flertallet i det danske Folketing burde overveje sin stilling, men tiden er forpasset. Desværre lykkedes det ikke under udvalgsarbejdet at overbevise hinanden, beslutningen var truffet på forhånd.

Socialdemokratiet kan ikke bidrage til vedtagelsen af beslutningsforslaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har nu følgende otte skrevet op, og jeg vil lige nævne dem, så vi er sikre på, at vi har fået alle med: Hr. Helge Adam Møller, hr. Ulrik Kragh, fru Pia Kjærsgaard, fru Hanne Severinsen, fru Pia Christmas-Møller, hr. Troels Lund Poulsen, hr. Jens Rohde og hr. Jesper Langballe.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Frank Jensen sagde, at alle muligheder ikke er udtømte, og det er jo et argument, man hører tit.

Lad mig stadig væk minde om, at den første resolution, der gav Saddam Hussein et mindre antal uger til at afvæbne, blev vedtaget i 1991, for 622 uger siden. Lad mig minde om, at Socialdemokratiet for 5 år, 1 måned og 4 dage siden i dette Folketing fremsatte et forslag, da statsministeren hed Nyrup, og da hr. Frank Jensen var justitsminister, om, at vi skulle deltage i et militært angreb mod Irak, og vi skulle stille en mili-

tær styrke til rådighed, nemlig et Herculesfly. Det var holdningen dengang.

Og lad mig så stille et enkelt spørgsmål: Den socialdemokratiske ordfører sagde for 5 år siden: Det er ikke nogen let beslutning i dag, men når verdenssamfundet står over for en kynisk fredsbryder, der nægter at overholde våbenhvilen, og hvor der foreligger bevidste og grove krænkelse, må vi reagere. Det var ordførerens ord den dag. Jeg spørger: Hvorfor mener Socialdemokratiet noget helt andet i dag, bare fordi man er kommet i opposition?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg synes, det ville være rart, om Socialdemokratiet ville forholde sig til situationen, som den er i dag.

FN fremsatte et ultimativt krav til Saddam Hussein: Redegør betingelsesløst for, at masseødelæggelsesvåbnene er ødelagt, de 1.000 t kemiske giftstoffer, de 6.500 kg biologiske giftstoffer. Og Saddam Hussein ville ikke samarbejde. FN kunne ikke blive enige, hvorefter en række lande valgte at sætte handling bag FN's krav, således at man fik vist diktatorer over hele verden, at man ikke kan trække FN rundt ved næsen.

Kl. 11.35

Socialdemokraterne forholder sig til jura og uenighed, men ikke til truslen, de menneskelige tragedier, som var under Saddam Hussein, og som er under Saddam Hussein, og det er så den diskussion, Socialdemokratiet bidrager med i en periode, hvor vores allierede er i færd med at afvæbne Saddam Hussein. Er der ikke én eneste Socialdemokrat, er der ikke én enkelt i den socialdemokratiske gruppe, som synes, at der er noget helt galt?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror egentlig, der er flere. Hr. Jesper Langballe efterlyste forleden nogle hæderlige kustoder hos Socialdemokraterne. Men de går måske og putter sig lidt i dag og gør det også i den kommende tid.

Jeg vil godt spørge hr. Frank Jensen, hvad hans holdning er til, at de østeuropæiske lande faktisk støtter denne her aktion. Hvorfor mon? Har hr. Frank Jensen noget bud på det? Det kunne jeg godt tænke mig at høre.

Og så må man jo bare konstatere, at uanset hvad, så var krigen kommet. Socialdemokratiet har været meget længe undervejs, mange har